

מ"ת 13474/07/17 - ליאור איתח (עציר) נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 13474-07-17 מדינת ישראל נ' איתח(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 231234/2017

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקש
נגד
המשיבה
ליאור איתח (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אלי בניה - ס.צ.
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד מסעד מסעד

החלטה

1. בתאריך 06.07.2017, הוגש כנגד **המבקש** ואחרים כתב אישום המונה שבעה אישומים בתחום עבירות הנשק והסמים המסוכנים. בקליפת אגוז, על פי העובדות שבבסיס **ארבעת האישומים** הראשונים, המבקש ואחיו (נאשם 1), פרצו לנשקיה שבבסיס צבאי בדרום הארץ וגנבו ממנה 33 רובי M-16. זמן קצר לאחר מכן, מכרו השניים 23 מן הרובים, בין היתר, לנאשמים 3 ו-4 לכתב האישום ואדם אחר, שבהמשך ההליך חתם על "הסכם עד מדינה" (להלן: "עד המדינה"). שלושת האישומים הנוספים נוגעים לנאשם 1 לבדו, לפיהם הוא קשר עם מספר גורמים שונים קשר לייבוא סמים מסוגים שונים ובכמות גדולה לישראל. עד המדינה היה מעורב גם בעניין זה.
2. בתאריך 07.12.2017, קבע בית המשפט דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וכן הורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, נוכח חזקת המסוכנות הסטוטורית המוגברת בשל נסיבות וחומרת הפרשיה, לצד העבר הפלילי והמלצה שלילית של שרות המבחן (המבקש היה מיוצג דאז באופן פרטי על ידי עו"ד שי ברגר).
3. בתאריך 30.03.2018, הוארך מעצרו של המבקש לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי בהסכמה לתקופה של 90 ימים. (ראה בש"פ 2545/18, כב' השופט א. שוהם) ייצוג המבקש עבר לסנגוריה הציבורית באמצעות עו"ד אלי בניה.
4. בתאריך 25.04.2018, הגיש עו"ד בניה בקשה לעיון חוזר לבית המשפט העליון, בה נטען, כי הסכמתו להארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי, ניתנה "**מתוך הסתמכות שגויה ומוטעית על בקשת המדינה שבה לא אוזכרו הפרטים החדשים...**". לגופם של דברים, בית המשפט העליון דחה את הבקשה לקיים דיון מחודש לפי סעיף 62 לחסד"פ וציין, כי דרך המלך מבחינת המבקש היא בהגשת בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי.

5. בתאריך 06.05.2018, כתב האישום המקורי תוקן בכך שהתווסף אישום חדש לחובת הנאשם 1 בלבד לכתב האישום (אחיו של המבקש), שתמציתו אחר החזיק עבור הנאשם 1 במשמורת 15 נשקים מסוג 16M. האחר שיתף את עד המדינה החדש (ב.ח.), כי יחד עם לידור אלפסי, שמרו על הנשקים עבור הנאשם 1, בכך שהטמינו אותם בחורשה סמוכה למושב תדהר (ראה את האישום השלישי לכתב האישום המתוקן).

6. בתאריך 27.05.2018, לאחר החלטת בית המשפט העליון נשוא סעיף 4 לעיל, הוגשה על ידי המבקש בקשה נוספת לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי - בתאריך 29.05.2018, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיון חוזר, לאחר שמצא כי מדובר בטענות "ערעוריות" המכוונות כנגד החלטת המעצר "הראשונית". דיון בטענות אלה מנוגד להוראות סעיף 53 לחוק, שבני היבטים, הן בשאלת הערכאה המוסמכת לדון בטענה הערעורית והן בשאלת התקופה הקבועה בחוק להגשת ערר על החלטת בית המשפט (ראה לעניין זה בש"פ 5929/17).

אשר לחומר החקירה החדש - כפי שצוין בסעיף 5 לעיל, קבע בית המשפט כי החומר החדש רלוונטי לנאשם 1 לכתב האישום בלבד. עוד קבע בית המשפט, כי העובדה, כי אין בחומר החדש שהתווסף כדי להפיל את המבקש, משום כרסום בראיות שהונחו לחובת המבקש ביחס למעורבותו באישומים הרלוונטיים לו בלבד, וביתר שאת, כאשר טרם נשמעו עדויותיהם של שני עדי המדינה (ראה החלטה מיום 29.05.2018).

7. בתאריך 01.07.2018, הוגשה בקשה שנייה לעיון חוזר, במסגרתה נטען, כי לאחר סיום שמיעת עדותו של עד המדינה, חל כרסום משמעותי בתשתית הראייתית הלכאורית שעמדה לחובת המבקש, המצדיקה עיון מחדש בדבר מעצרו. לגופם של דברים נטען, כי עד המדינה בחקירתו על ידי ב"כ המבקש, מסר שהפגישה בינו לבין נאשם 1 בביתו של המבקש, הייתה אקראית ולא מתוכננת והשיחה לגבי נשקים הועלתה בהפתעה על ידי נאשם 1, שלקח את עד המדינה החוצה למרפסת שלא בנוכחות המבקש. כמו כן, אישר עד המדינה, כי לאחר הפגישה עם הנאשם 1 בביתו של המבקש, לא הייתה כל פגישה נוספת עם המבקש. על כן, לשיטת ב"כ המבקש, שגם מבלי שבית המשפט יידרש לשיקולי מהימנות, ניתן כבר להגיע למסקנה ברורה ומתבקשת, כי מעורבותו של המבקש הינה מינורית ביותר ואף ספק אם ניתן להרשיע את המבקש על פי עדות עד המדינה, אם בכלל. עוד נטען, כי לאחר שמיעת עדותו המצמצמת של עד המדינה ביחס למבקש, מתאינת לה גם עילת השיבוש ובכך התהפכה הקערה על פיה, ובשלה העת לשקול מחדש את שאלת שחרורו של המבקש לחלופת מעצר.

8. ב"כ המשיבה מנגד, עתר לדחות את הבקשה לעיון חוזר, שכן לשיטתו, לא הובאו נסיבות או עובדות חדשות כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ. עוד נטען, כי המבקש מעלה טענות אשר נידונו כבר בעבר, הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון. לגופם של דברים נטען, כי עד המדינה חזר על גרסתו המפלילה את המבקש ביחס לחלקו בפרשיה נשוא כתב האישום. הן בחקירה הראשית והן בחקירותיו הנגדיות, הכל בהתאם לאמרותיו שמסר בפני חוקריו, ולעניין זה הפנה ב"כ המשיבה לדוגמה:

"עד המדינה: שם עד המדינה אמר לי "במידה ויהיו נשקים, כמות גדולה של נשקים", אם נדבר על כמות של נשקים וסכומי כסף שזה 50 אלף יציאה (ברור) ו-25 אלף את האמ. 16. ובסוף אמרתי לו בוא נעשה את זה 40 עגול וככה סוכמו הדברים. הוא שאל את אח שלו ליאור (המבקש) אם זה בסדר, **זה היה בתוך המרפסת החיצונית של הבית. כשנכנסנו חזרה לבית שאל את אח שלו ליאור (המבקש) אם זה בסדר וליאור (המבקש) אמר לו שכן.**

עוד עולה מהפרוטוקול, כי ב"כ המבקש במהלך חקירתו הנגדית, מטיח בעד המדינה, כי בחקירתו המשטרתית לא ציין כי בסמוך לשיחה במרפסת, עד המדינה נכנס לסלון וסיפר למבקש, כי המחיר המוסכם הוא 40,000 ₪, ואז בתגובה אמר המבקש "כן." (אשר את המחיר של הרובים), ולגישתו של ב"כ המבקש, עד המדינה אמר במשטרה, כי נאשם 1 עדכן את המבקש (כלומר, עדכון ולא לשם קבלת אישור).

עד המדינה בחקירתו הנגדית, עמד על כך, כי אכן אבישי (נאשם מספר 1) והוא, יצאו למרפסת בביתו של המבקש וסיכמו על המחיר של הנשקים ואבישי נכנס לסלון ושאל את המבקש אם נראה לו בסדר והמבקש ענה "כן".

ב"כ המבקש שואל את עד המדינה: אתה אומר שהוא עדכן אותו, אבל לא אמרת כן. המילה כן היא מהמילה עדכן. זאת אומרת שמה שאתה אומר, מה שאני אומר לך זה שאתה טוען שאבישי נכנס פנימה, מעדכן את ליאור (המבקש) לגבי הסכום. ליאור (המבקש) לא אומר כן.

עד המדינה: הוא אומר בסדר.

עו"ד אלי בניה: לא, הוא לא אומר את המילה בסדר.

עד המדינה: אולי יש את זה בחקירות אחרות.

עו"ד אלי בניה: לא אין את זה. אתה מבין?

עד המדינה: אני הייתי שם אני יודע שזה מה שקרה.

עו"ד אלי בניה: בסדר. אז אם היית שם, אז למה לא אמרת את זה לחוקר סבן?

עד המדינה: אני כן אמרתי את זה.

בהמשך לעניין זה מפנה ב"כ המשיבה, שאכן תשובת עד המדינה נתמכת באמירתו בפני חוקריו במשטרה, שכן הוא ציין מפורשות, כי לשאלת אבישי (הנאשם 1), האם סכום 40,000 ₪ נראה לו סביר, המבקש השיב בחיוב ואמר "כן." (ראה חקירת עד המדינה מיום 15.06.2017 - מט 547/17).

ב"כ המשיבה, על רקע האמור לעיל, טען כי המסד הראייתי הלכאורי שקיים לחובת המבקש, התחזק גם לאחר עדותו של עד המדינה, הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית, ועל כן, לא חל כרסום ולא התהפכה הקערה על פיה, כנדרש על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה.

9. על רקע המתואר לעיל, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בכלל ההחלטות שניתנו בעניינו של המבקש, וכן עיינתי בפרוטוקול הדיון הרלוונטי בתיק העיקרי, וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות, שכן לא חל כל כרסום משמעותי בתשתית הראייתית שעמדה ועדיין עומדת לחובת המבקש בעבירות הרלוונטיות לו בכתב האישום.

כידוע, בשלב זה בית המשפט לא נדרש להעריך מהימנות ואמינות גרסת עד המדינה ומקומן של השגות הסנגור בסוגיה זו להתברר בהליך העיקרי. יחד עם זאת ולגופם של דברים, הרי מעיון באמירות הרלוונטיות, הן במשטרה והן בפני בית המשפט במסגרת התיק העיקרי של עד המדינה, עולה כי גרסתו של עד המדינה נותרה עקבית ו"הגרעין הקשה" ביחס לחלקו של המבקש נותר בעינו. (ראה לעניין זה סעיף 8 לעיל)

משכך הם פני הדברים במישור הראייתי, הרי גם אותן עילות מעצר שעמדו לחובת המבקש, עדיין עומדות לחובתו במשנה תוקף.

אשר על כן, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות. (דבר מסקנת בית המשפט נמסרה לצדדים בתום הדיון שהתקיים בתאריך 16.07.2018)

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ח, 09 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.